

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Adrian Istrati în numele inculpatei Bostan Diana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013, în cauza penală privind-o pe

Bostan Diana Serghei, născută la 15 septembrie 1983, originară din or. Cimișlia, domiciliată în or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, str. Moiseenco 11, ap. 2.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 29.01.2009-13.07.2009
2. instanța de apel: 14.08.2009-01.10.2009
24.01.2011-03.03.2011
10.05.2012-06.03.2013
3. instanța de recurs: 22.07.2010-26.10.2010
16.12.2011-13.03.2012
11.06.2015-30.09.2015

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 13 iulie 2009, Bostan Diana , a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate legală de primirea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vînzarea substanțelor narcotice sau psihotrope pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 103 Cod penal, în privința lui Bostan D. au fost aplicate măsurile de constrîngere cu caracter medical contra narcomaniei, care urmau a fi efectuate în instituțiile medicale cu regim special pînă la însănătoșirea ei.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, inculpata Bostan D. perioada anului 2007 - august 2008, acționînd cu intenție directă, a obținut de la persoane în privința cărora urmărirea penală a fost disjunsă într-o procedură separată, substanță narcotică și anume heroină, pe care o păstra ilegal în scop de

înstrăinare în diferite locuri, inclusiv și la apartamentul lui Dorohov Constantin de pe str. Moiseenco 11, ap. 2, or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, precum și în apropierea blocului locativ menționat.

Tot ea, în perioada anului 2007 - septembrie 2008, acționând cu intenție directă, realiza substanța narcotică - heroina persoanelor în privința cărora urmărirea penală a fost disjunsă într-o procedură separată.

Astfel, la 23 septembrie 2008, colaboratorii poliției ai Comisariatului de Poliție s. Botanica, mun. Chișinău, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Dorohov Constantin din or. Vadul lui Vodă de pe str. Moiseenco 11, ap. 2, unde temporar locuia inculpata, au depistat o cutie de chibrite, în care se afla substanță tare de culoare cafenie - deschisă, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 65 din 26.09.2008, constituie substanță narcotică, neutilizată în scopuri medicale - heroina în cantitate de 1.05 grame, ceea ce conform Hotărîrii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora cu masa totală de 1.05 grame se atribuie la cantități deosebit de mari.

La 25 septembrie 2008, colaboratorii poliției ai Departamentului Servicii Operative din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în cadrul percheziției la domiciliul lui Dorohov Constantin, la adresa sus indicată, au depistat în curtea casei, îngropat într-o grămadă de nisip un pachet de polietilenă, în care se afla substanță solidă în formă de praf și bulgări, de culoare cafenie - deschisă, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2492 din 26.09.2008 constituie substanță narcotică, neutilizată în scopuri medicale - heroina în cantitate de 270 grame.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani cu aplicarea tratamentului obligatoriu conform art. 103 Cod penal.

În motivarea apelului procurorul indică că, sentința în cauză este una ilegală, invocînd că, instanța de judecată a aplicat greșit legea materială sub aspectul calificării acțiunilor inculpatei și nu a luat în considerație gravitatea faptei comise de ultima.

3.2 Avocatul, A. Istrati, în numele inculpatei, care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea pedepsei penale stabilite, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, motivîndu-și poziția prin faptul că inculpata și-a recunoscut vina, nu are antecedente penale și că a făcut concluzii corespunzătoare din fapta comisă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2009, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, a fost admis apelul avocatului

A. Istrate, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit căreia Bostan D. a fost condamnată în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate legată cu circulația substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probă de un an.

Inculpata fiind supusă unui tratament forțat în instituțiile medicale cu regim special.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care s-a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În susținerea poziției sale, procurorul a invocat că din declarația unor martori se dovedește faptul circulației substanțelor narcotice în scop de înstrăinare și că din partea constatatoare a sentinței rezultă că instanța de fond nu a constatat fapta incriminată inculpatei ca fiind dovedită, însă a condamnat-o pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică însuși sentința nu conține motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2010, apelul procurorului a fost admis, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs și-a motivat soluția prin aceea, că instanța de apel a omis să corecteze din oficiu eroarea comisă de prima instanță referitor la întocmirea sentinței, atunci când nu a constatat fapta infracțională, deși în baza art. 414 Cod de procedură penală, era obligată să corecteze această eroare. Acțiunile care trebuia să le întreprindă instanța de apel se conțin în explicațiile din pct. 21 al hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 12.12.2005 „Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel”, conform cărora în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală, instanța de apel urmează să caseze sentința, să rejudece cauza cu o apreciere a tuturor împrejurărilor și, respectînd art. 393-397 Cod de procedură penală, să pronunțe o nouă hotărîre conform ordinei stabilite pentru prima instanță. Instanța de apel nu a întreprins asemenea acțiuni și la rîndul său a comis eroarea de drept cuprinsă de pct. 6) art. 427 Cod de procedură penală, eroare care nu poate fi corectată de instanța de recurs.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2011 a fost respins ca nefondat apelul procurorului și admis apelul avocatului A. Istrati, casată inclusiv din alte motive sentința primei instanțe, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit ordinii prevăzute de prima instanță, prin care Bostan D. a fost condamnată în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în circulația legală a substanțelor narcotice.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa numită i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

7.1. Instanța de apel și-a argumentat soluția prin faptul, că atât infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) Cod penal, cât și infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) Cod penal, este o componentă de infracțiune formală și se consideră consumată din momentul înlăptuirii uneia din formele laturii obiective, iar orientarea intenției și a scopului indică la calificarea acesteia. Lipsa scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice indică la necesitatea recalificării faptei și anume circulația ilegală a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

Declarațiile martorului Matei Igor indică expres că el nu i-a oferit inculpatei nici o recompensă, sau un serviciu pentru substanțe narcotice cu care l-a servit pe el, iar declarațiile martorilor Dorohov C., Gavliuc E., Dășlic L., nu confirmă vinovăția adusă inculpatei de către organul de urmărire penală.

8. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care s-a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând că:

- nici instanța de fond și nici instanța de apel nu a dat apreciere cuvenită declarațiilor martorului Matei I., stabilind că acesta a primit de la inculpată de nenumărate ori substanța narcotică - heroina, pe care a întrebuințat-o deși nu i-a oferit inculpatei nici o recompensă, sau vreun alt serviciu;

- instanța de apel neîntemeiat a respins declarațiile inculpatei Bostan D. de la urmărirea penală, unde ultima și-a recunoscut vina de comiterea infracțiunii imputate;

- instanța de apel nu a corectat erorile de drept admise de către instanța de fond, sentința căreia nu conține motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că înstrăinarea substanțelor narcotice poate avea loc nu numai prin metoda acaparării unui profit, ci și fără asemenea venit;

- cauza penală începută în privința lui Beschieru Ion, nefiind încetată potrivit prevederilor art. 275 alin. (3) Cod de procedură penală, poate fi reluată dacă apar fapte noi sau recent descoperite.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 martie 2012 a fost admis recursul procurorului, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2011, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Inculpatei i-a fost aplicată ca măsură preventivă – obligarea de nepărăsire a localității.

9.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de recurs, a menționat că pentru instanța de apel potrivit prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii. În prezenta speță, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală și în mod repetat,

neîndeplinind vădit indicațiile instanței de recurs (decizia Curții Supreme de Justiție nr. Ira - 879/10, (vol. III, f.d. 29-35)) a repetat practic soluția casată anterior de instanța de recurs, fără a se expune calificat a doua oară pe motivele invocate de procuror în apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelant în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de indicațiile din decizia Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2010, de prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 30.03.2009 privind introducerea unor modificări și completări în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, de practica CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013, a fost respins ca nefondat apelul avocatului, A. Istrati, declarat în numele inculpatei, a fost admis apelul procurorului, casată sentința primei instanțe, pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia inculpata, Bostan D., a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate legată de primire, prelucrare, depozitare, transportare, vânzare a substanțelor narcotice sau psihotrope pe un termen de 2 ani.

Măsura preventivă stabilită inculpatei Bostan D., a fost modificată în arest preventiv, în care urma să fie pusă, de către organele ce execută, hotărârile judecătorești, calculându-i-se termenul executării pedepsei din data reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei detențiunii preventive din 26.09.2008 inclusiv până pe 01.10.2009.

În rest sentința a fost menținută.

11. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, la adoptarea soluției prima instanță constatând circumstanțele de fapt, a apreciat incorect acțiunile inculpatei încadrându-le în prevederile art. 217 alin. (4) lit. b) Cod Penal.

Astfel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, cercetînd suplimentar probele administrate de instanța de fond, Colegiul Penal constată că, inculpata D. Bostan în perioada 2007-august 2008, acționînd din intenție directă, a obținut de la persoane, în privința cărora urmărirea penală a fost disjunsă într-o procedură separată, substanță narcotică și anume heroină, pe care o păstra ilegal în scop de înstrăinare în diferite locuri, inclusiv și la domiciliul lui Dorohov Constantin din or. Vadul lui Vodă, str.

Moieseenco, 11, ap.2, unde găzduia din luna august 2008, precum și în apropierea casei menționate.

Instanța de apel menționează că în conformitate cu prevederile pct. 3 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 12 din 27.03.1997 "Despre practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației privind infracțiunile legate de mijloacele narcotice și substanțele cu efect puternic și toxice" comercializarea ilegală de mijloace narcotice și de substanțe cu efect puternic și toxic se poate exprima prin orice acțiuni, în urma cărora posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut, injectarea altei persoane etc.).

Infracțiunea se consideră consumată din momentul săvârșirii cel puțin a uneia din acțiunile menționate.

Ca consecință, numai transmiterea de către inculpata Bostan D., martorului Matei Igor substanțe narcotice pentru întrebuințare se califică ca circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare.

Astfel, materialele cauzei dovedesc cu certitudine că acțiunile inculpatei Bostan D., conțin indicii componente de infracțiune prevăzută de art. 217¹ alin. 4 lit. d) Cod Penal - circulația ilegală a substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare, manifestată prin procurarea, păstrarea, transportarea și distribuirea substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari.

La stabilirea termenului și categoriei pedepsei, la individualizarea pedepsei inculpatei, instanța de apel a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii, fiind calificată ca infracțiune gravă, de personalitatea inculpatei care a recunoscut vina parțial, căindu-se sincer, anterior a fost condamnată, antecedentul penal fiind stins – circumstanțe care necesită a fi recunoscute drept excepționale, care ar da posibilitate de a aplica inculpatei, potrivit prevederilor art. 79 Cod penal, a unei pedepse penale mai blânde decât cea prevăzută de lege.

12. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul A. Istrati în numele inculpatei Bostan D., solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noue hotărâri prin care a o recunoaște vinovată pe inculpată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și ai stabili o pedeapsă neprivativă de libertate conform prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului, avocatul inculpatei a invocat că, instanța de apel eronat a apreciat acțiunile inculpatei calificându-le conform art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, deoarece inculpata și-a recunoscut vina, nu a avut intenția de a înstrăina substanțele narcotice, nu a primit careva mijloace bănești pentru substanțele narcotice și nu a avut loc transmiterea substanțelor narcotice unor altor persoane.

În argumentarea celor invocate, recurentul face referire la prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 26.12.11 „Cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor și a precursorilor”, și anume alin. (12) pct. 4; alin. (15) pct. 4; alin. (16) pct. 4;

Totodată, recurentul menționează că, inculpatei i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, instanța de apel examinând cauza penală în lipsa acesteia, decizia fiindu-i înmînată la 04.05.2015, cînd a fost etapată din Federația Rusă.

13. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul A. Istrati în numele inculpatei D. Bostan, solicitînd respingerea acestuia, cu menținerea hotărîrii contestate, menționînd netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

14. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sînt vădit neîntemeiate.

Reieșind din textul recursului declarat, recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 8), 10), 11), 12) Cod de procedură penală, însă nu a argumentat clar temeiurile indicate pe care se întemeiază recursul.

Analizînd norma procesual penală sus menționată la situația în cauză, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, deoarece, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate și și-a motivat soluția adoptată.

Referitor la critica formulată în recurs privind examinarea cauzei în lipsa inculpatei, Colegiul penal verificînd procesul-verbal al ședințelor desfășurate în cadrul instanței de apel (vol. III f.d. 137-141), constată că, judecarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa inculpatei, care fiind citată legal (vol. III f.d. 128), nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, însă în cadrul ședințelor a participat avocatul inculpatei Ana Cheian.

La demersul procurorului, inculpata D. Bostan, a fost anunțată în căutare în baza încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2012. Prezenta încheiere a fost trimisă spre executare Comisariatului de Poliție al sectorului Ciocana, mun. Chișinău.

La data de 30 ianuarie 2013, în adresa instanței de apel a parvenit o informație de la Comisariatului de Poliție al sectorului Ciocana, prin care a fost adus la cunoștință faptul că la 30.01.2013, a fost intentat dosar operativ de căutare nr. 2013480032, în privința lui Bostan Diana Serghei, și se întreprind măsuri pentru reținerea acesteia (vol. III f.d. 136ⁱ).

Din cele relatate, instanța de recurs concluzionează că, inculpata fiind legal citată nu s-a prezentat la ședința de judecată, iar în baza încheierii Colegiului penal

al Curții de Apel Chișinău, de către Comisariatul de Poliție al sectorului Ciocana, a fost intentat dosar de căutare a acesteia, ceea ce rezultă că au fost întreprinse toate măsurile legale pentru ca inculpatei să nu-i fie îngrădit dreptul la un proces echitabil.

Lecturînd materialele dosarului, instanța de recurs reține că, atît în cadrul urmării penale cît și în cadrul cercetării judecătorești a fost cu certitudine stabilită vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate, prin următoarele probe:

- declarațiile martorilor Matei I., Gavliuc E., Gavliuc Gh., Gavliuc C., Dîșcic L.;
- procesele-verbale de percheziție din 23.09.2009, de cercetare la fața locului din 25.09.2009, de examinare din 01.10.2008, de ridicare din 16.10.2008;
- rapoartele de expertiză nr. 65 din 26.09.2008; nr. 2.492 din 16.09.2008, nr. 66 a - 2008 din 31.12.2008;

- declarațiile inculpatei date în ședința de judecată prin care ea parțial și-a recunoscut vina, declarînd că ea a întrebuițat substanța narcotică - heroină cu cunoscuții săi, Caraman C., Mîrcu R., Matei I., pe care o lua de la Dorohov C.

Conform materialelor din dosar, în cadrul urmării penale, inculpata a dat declarații veridice cînd a fost interogată ca bănuită, învinuită, declarînd că heroina primită de la polițistul I. Beschieru, cu utilizarea cîntarelor electronice, ea o vindea cunoscuților săi - Caraman I., Mîrcu R., și persoanelor care veneau de la concubinul ei - Egonean Edic. O parte din banii obținuți îi transmitea colaboratorului de poliție I. Beschieru, iar restul își lăsa ei. De cîteva ori a transmis cunoscutului său, Matei I. heroină pentru întrebuițare.

Potrivit pct. 3 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 12 din 27.03.1997 „*Despre practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației privind infracțiunile legate de mijloacele narcotice și substanțele cu efect puternic și toxic*”, comercializarea ilegală a mijloacelor narcotice se poate exprima prin orice acțiuni, în urma cărora posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vînzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut, injectarea altei persoane etc.).

Desfacerea de substanțe narcotice se consideră infracțiune consumată din momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană. Ca consecință, numai transmiterea de către inculpata D. Bostan, martorului I. Matei, a heroinei pentru întrebuițare urmează de calificat ca - *circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare*.

Referitor la argumentul recurentului privind că, faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal menționează că, potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal – *circulația ilegală a substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare, manifestată prin procurarea, păstrarea, transportarea și distribuirea substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari*, și temeieri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Concomitent, instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, care au dus la admiterea apelului declarat de procuror, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417-418 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acestuia lipsesc.

La aplicarea pedepsei instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatei, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicându-i acesteia o pedeapsă echitabilă, respectându-se prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Adrian Istrati în numele inculpatei, fiind vădit neîntemeiat.

15. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Adrian Istrati în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2013, în cauza penală privind-o pe **Bostan Diana Serghei**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de **27 octombrie 2015**.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Diaconu Iurie